

That is through reform of the stock market is able to reduce state debt commitments and the danger of default.

5. Staffing reforms. The performance of high aims requires not only effective, but even talented management of economic processes by managers. Despite the fact that with the end of 1990 the number of people, who received the profession "manager", exceeded the need in times, but our country still lacks adequate managerial staff.

Literature.

1. Олейников Е.А. Основы экономической безопасности (Государство, регион, предприятие, личность) / Под ред. Е.А. Олейникова. – М.: ЗАО «Бизнес-школа «Интел-Синтез», 1997. – 288 с.

2. Arbatov A.A. Oil as a factor in strategic policy and action past and present. – Oxford; N.Y.; Oxford. univ. press, 1986, pp. 21-37.

3. Ковальов Є.В. Фактори подолання економічної небезпеки / Є.В. Ковальов, О.О. Леонова // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХП»: зб. наук. пр. Темат. вип.: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Харків: НТУ «ХП». – 2015. – № 26 (1135). – С. 177-184.

4. Веклич О. Екологічний чинник формування конкурентоспроможності національної економіки / О. Веклич // Економіка України. – 2005. – № 12. – С. 65-72.

5. Кіндзерський Ю.В. Імператив використання державного сектору в модернізації економіки / Ю.В. Кіндзерський // Економіка України. – 2013. – № 11. – С. 29-40.

ТРУДОВА МІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ

БОГДАНОВИЧ О.А., СТ. ВИКЛАДАЧ,

ПЕНЗЕВА Ю.М., СТУДЕНТКА,

***ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Трудова міграція громадян України за кордон є на сьогодні наймасовішим і соціально значущим міграційним потоком.

Незважаючи на достатньо велику кількість наукових праць, тема міжнародної трудової міграції є все ще актуальною, адже українська трудова міграція набуває величезних обсягів, тому дуже важливим є виявити причини міграційних процесів.

Проблеми і причини трудової міграції в Україні фрагментарно розкрито у працях О. Піскуна, С.Б. Чеховича, О. Шибка, Д. Крапивенка, І. Гнибіденка.

Під міграцією робочої сили в розуміється процес переміщення трудових ресурсів з метою працевлаштування на більш вигідних умовах, що визначаються співвідношенням попиту і пропозиції на ринку праці, ніж в країні походження або регіоні постійного проживання мігранта [1].

Український дослідник С.Б. Чехович визначає трудову міграцію як один з видів міграції, що здійснює фізична особа з метою пошуку роботи, тобто переміщення працездатного населення для працевлаштування, що може мати постійний чи тимчасовий характер [2].

Основними чинниками, які визначають інтенсивність та спрямованість зовнішніх трудових міграцій у регіонах, є: близькість до державних кордонів України з іншими країнами, особливості менталітету населення, історичні та ментально-етнічні зв'язки між регіонами України та іноземними країнами, загальний рівень розвитку регіону.

Основними причинами трудової міграції в Україні є такі фактори:

- високий рівень безробіття в країні;
- різниця в умовах життя і рівні заробітної плати в Україні та країнах Заходу;
- відсутність перспектив професійного зростання для багатьох обдарованих людей;
- економічна нестабільність в країні та невизначеність шляхів виходу з неї;
- відсутність безпеки громадян тощо.

Процеси трудової міграції нашої держави зазнали значних змін, так війна на Донбасі та втрата Криму принесли колосальне збільшення рівня внутрішньої трудової міграції. Спочатку населення масово шукало роботу у сусідніх до зони конфлікту регіонах та в Києві. Але з плином часу та тривалістю бойових дій українці з зони конфлікту розпочали трудову міграцію у всі без винятку куточки світу.

В українських офіційних та неофіційних джерелах, можна знайти різні оцінки кількості українських трудових мігрантів, які протягом останніх років виїхали з України. При цьому діапазон таких оцінок коливається від 3 до 7 млн. осіб [3].

Можна у відсотках зазначити основні країни, куди спрямовані українські трудові мігранти: Польща – 22,5 %, Російська Федерація – 19,2 %, Чехословаччина – 18,3 %, Італія – 15,7 %, Німеччина – 3,2 %, Португалія – 2,7 %, Білорусь – 2,5 %, США – 2,0 %, Іспанія – 2,0 %, Словаччина – 1,7 %, Угорщина – 1,2 %, Греція – 0,9 %, Ізраїль – 0,8 %, Франція – 0,7 %, Велика Британія – 0,7 %, Бельгія – 0,5 %, Румунія – 0,4 %, ОАЕ – 0,3 %, Данія – 0,3 %, інші країни – 0,8 %, невідомо – 3,6 % [5].

Для українських трудових мігрантів, мабуть, основними факторами «притягання» є: висока якість життя за кордоном, висока заробітна плата, можливість професійної самореалізації, стабільна політична система та високоякісна освіта.

До негативних наслідків трудової міграції слід віднести:

по-перше, те що батьки, які перебувають за кордоном, не спроможні контролювати і виховувати своїх дітей, і тому вони найчастіше полишені самі на себе;

по-друге, негативним аспектом є і втрата кваліфікованих кадрів, що веде до уповільнення темпів науково-технічного прогресу;

по-третє, зростання рівня злочинності та соціального напруження у суспільстві через міжнаціональні конфлікти.

Серед позитивних наслідків трудової міграції слід зазначити такі:

по-перше, одержання від трудових емігрантів іноземної валюти у формі грошових переказів, що у свою чергу зумовлює підвищення платоспроможного попиту та стимулювання виробництва;

по-друге, створення спільних підприємств з іноземними засновниками і на цій основі – додаткове інвестування коштів в економіку;

по-третє, можливість для працеспроможного населення реалізувати свої здібності за кордоном, підвищити рівень кваліфікації.

Отож, запорукою досягнення ефективності реалізації міграційної політики має стати програма повернення та реінтеграції довгострокових мігрантів, спрямована на залучення мігрантів та членів їх сімей до підприємницької діяльності. Держава має докласти максимум зусиль задля збереження потенціалу молоді та ефективного його використання в Україні.

Література.

1. Єчина Л.В. Зовнішня трудова міграція України: причини і наслідки / Л.В. Єчина, Г.С. Рекунова // Стратегія розвитку фінансово – економічних та соціальних відносин: регіональний аспект: матеріали

3-го Симпозіуму (Харків, 11 листопада 2010 р.); МФУ, XIФ УДУФМТ. – Х. : XIФ УДУФМТ, 2010. – С. 233-234.

2. Міграційне право України : [підручник] / С.Б. Чехович. – К. : Школа, 2003. – 240 с.

3. Стратегія демографічного розвитку на 2006-2015 роки: Проект / Від. за вип. І.М. Новак. – К. : КНЕУ, 2005.

4. Хомич Л. Зовнішня трудова міграція населення України: масштаби, сучасні ознаки та географія / Л. Хомич // Регіональні проблем України. – Херсон. – 2007. – С. 310-316.

5. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>